

ARCHIVE COPY

Please return.

Հրատարակութիւն Ամերիկահայոց Արեւելեան Թեմի Ազգային Առաքնորդարանի
A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume III, Number 9
February, 1981

"Also I hear the voice of the Lord saying, Whom shall I send, and who will go for us? Then said I, Here am I; send me." (Isaiah 6:8). This issue of Outreach is dedicated to the vocation of priesthood, its future fruition and continued posterity among the Armenian American community.

ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՈՒ ԴԵՐԸ ՀՈՎՈՒԱԿԱՆ ԻՐ ԱՍՊԱՐԷՉԻՆ ՄԷՁ

Մեսրոպ Աւագ Քահանայ Թաշճեան

Քահանան Եկեղեցւոյ այն պաշտօնեան է, որ ձեռնադրութեամբ եւ օծմամբ կը կոչուի իր ժողովուրդի ծառայութեան: Օծեալներու ինքնութիւնն ու դերը սակայն, կը տարբերի անձէ անձ (եւ սակայն շատ հասկնալի է, քանի որ տարբեր խառնուածքով անհատներէ կը բաղկանայ քահանայից դասը), եւ հետեւաբար շատ դժուար պիտի ըլլար նոյն հասարակ յայտարարին պատշաճեցնել տարբեր խառնուածքի տէր այդ ինքնութիւնները: Identity Crisis կը կոչուի այս երեւոյթը, որ ի յայտ կը բերէ քահանաներու մէջ դժուար նկարագրի եւ ինքնութեան զանազանութիւնը: Քահանայի մը համար օրինակ՝ բաւական է կատարել Եկեղեցւոյ խորհուրդները եւ ըլլալ տիպար հովիւ մը իր ծխականներուն համար: Ուրիշի մը համար՝ Քրիստոնէութիւնը առաքելութիւն մըն է, որ չափ ու սահման չի ճանչնար: Ուրիշ մը կը հաւատայ, որ ամէն բանէ առաջ, քահանան հոգեւոր մարդ մըն է, որուն աչքերը պէտք է սեւեռուած ըլլան իր երկնային Հօր վրայ: Արդարեւ բոլորն ալ արդարացի են իրենց տեսակէտներուն մէջ եւ ուրեմն արդար տեսակէտներուն այս բազմազանութիւնը կը դառնայ քահանային գործունէութեան ուղեգիծը: Ինչ որ ալ ըլլայ հովուական աշխատանքը շօշափող կարծիքներու տեսակը, ինչ ձեւով որ ալ ձեռնադրեալ կատարէ իր պարտականութիւնը, հիմնական մէկ պայման սակայն կը ծանրանայ բոլորին վրայ հաւասարապէս՝ Մտերութիւն Յիսուս Քրիստոսի հետ: Պէտք չէ մոռնալ, որ քահանան վկայութիւն մըն է որ կը կատարէ Քրիստոսի համար, եւ պէտք է ի վիճակի ըլլալ միանալու Պօղոս Առաքելին եւ կրկնելու անոր հետ՝ «Նմանողք ինձ եղերուք, որպէս եւ ես Քրիստոսի» (Ա. Կորնթ. 11:1):

Ի՞նչպէս կ'ըմբռնենք քահանայութիւնը: Փոխանակ ընդհանուր պատասխան մը որոնելու, ճիշդ պիտի ըլլար եթէ ըսուէր, որ թող իւրաքանչիւր քահանայ ինքը փնտռէ եւ գտնէ պատասխանը, թէ ի՞նչ է քահանայութիւնը իրեն համար: Անկասկած որ գոյութիւն չունի որոշ կաղապար մը, որ կարենար նոյն ձեւը տալ քահանաներու կեանքին ու գործունէութեան: Քահանայութիւնը որպէս պաշտօն չի տրուի մէկու մը, որ կոչուած ունի, այլ որոշ չափով կը ձգուի ենթակային, որ ենթական ինքը զձէ աշխատանքի իր ուղին համաձայն իր կոչումին, պաշտօնին եւ հասկացողութեան: Իրենց ձեռնադրութեամբ եւ օծումով ուրեմն՝ քահանաներ հովուական պաշտօններու կը կոչուին, ստանձնելով յատուկ պարտականութիւններ եւ ծանայելու՝ յատուկ ծուխերու մէջ, այս ձեւով դառնալով անբաժանելի մէկ մասը նոյն այդ հաւաքականութեան կամ ծուխին, որ կը կոչուի հաւատացեալներու ժողով կամ եկեղեցի: Որո՞նք են սակայն եկեղեցւոյ մաս կազմող հաւատացեալները: Ըստ Հայց. Եկեղեցւոյ սահմանադրութեան, Հայց. Եկեղեցի ըսելով կը հասկնանք Հայց. Եկեղեցւոյ աւագանին մէջ մկրտուած հաւատացեալներու հաւաքականութիւնը: Թէեւ Եկեղեցւոյ տեսանելիութիւնը (visibility) կուգայ իր կառոյցին որ բաղկացած կ'ըլլայ քահանայագործութենէ, խորհուրդներէ, քարոզչութենէն եւ զանազան կազմակերպութիւններէ: ձեռնադրեալ ենթական, այսինքն քահանան կը դառնայ գորաւոր մէկ մասնիկը վերոյիշեալ կառոյցին: Ուզենք թէ չուզենք, պէտք է խոստովանիլ, որ եկեղեցին մեծ մասամբ երեւելի կը դառնայ հովիւին անձին եւ անոր կատարած գործերուն ընդմէջէն:

Որպէսզի եկեղեցւոյ մը գործերը պտղաբեր եւ ցայտուն դառնան, քահանաներ պէտք է զեղուն գոհունակութեամբ լեցուին, պատրաստ՝ դիմագրաւելու դժուարութիւններ, նեղութիւններ եւ ինչու չէ՝ հակառակութիւններ: Քահանան պարտի գիտնալ, որ (Շարունակութիւն էջ 4)

THE NEW CHALLENGE: THE AMERICAN-BORN ARMENIAN PRIEST By Khachig Tololyan

Throughout Armenian history, whenever our Church has been functioning well, it has performed a triple function. First, it has mediated between the mighty and humble, bringing together in the communion of the Church those whom conflicts separated, and in the course of this act the responsible cleric functioned as a shepherd, making sure that those who were better-off understood the needs of the less fortunate and made provision for their care. A few decades after Christianity became the official religion of Armenia, the Church showed its dedication to this function in its not-always successful attempts to reconcile the Arshagouni kings and their nobles, and in its remarkably successful attempts to equip Armenia with a network of hospitals. Second, the Church has mediated between man and God, whatever the changing conception of God has been. It is more difficult to fulfill this function in a secular age like ours, but it remains necessary that the Church do so, because in the very excesses of secularism people begin to turn to religion once again. As this begins to happen, it is essential that the Armenian Church be there, ready to accommodate those who might otherwise drift to the far-out sects that offer simplistic religions, from the Reverend Sun Young Moon to the Hare Krishna. Finally, the Church has been the repository and interpreter of our traditions. Even though this function is now that of the scholar as well as the cleric, one can never fully replace the other, especially since so much of our history and tradition is inseparable from church history and religious tradition.

(continued on page 4)

WELCOME HOME 52 Armenian Churches Observe Hostages Homecoming

As bells rang and yellow ribbons adorned Churches, all Churches under the jurisdiction of the Prelacy offered a Thanksgiving service on Sunday, January 25th for the release of the 52 American hostages held captive by Iran for more than a year. In their sermons, all Rev. Fathers stressed human rights and God-given individual freedom expressing the hope that in the future the nations of the world will solve their problems in an atmosphere of peace and justice. At the close of the Thanksgiving Mass, a memorial service was also held for the eight U.S. Servicemen who sacrificed their lives in Tabas, Iran on April 24th in the Blue Light mission aimed to rescue their fellow Americans. Sunday, January 25th also marked the anniversary of the death of His Grace, Archbishop Khatchadourian the former Prelate of the Eastern Prelacy whose years of sacrifice and service to the Armenian Apostolic Church created an era of renewal and rebirth. His Grace, Bishop Ashjian, presiding over the ceremonies at St. Stephen's Armenian Apostolic Church of Watertown, Mass., had chosen a very appropriate theme for the day. "For even the son of man came not to be ministered unto, but to minister and to give his life a ransom for many." (Mark 10:45). His Grace elaborated emphasizing true greatness and the meaning of sacrificial living. He drew a parallel between His Grace, Archbishop Khatchadourian and the eight servicemen whose lives asserted their dedication and loyal service. His Grace went on to mention the discovery of a Roman coin bearing the picture of an ox in front of an altar and a plow with the inscription reading: "ready for either", meaning the ox was ready for the glorious moment of sacrifice as well as the long hard labor of the plow in the farm fields. "As Christians," said the Prelate, "we should always be ready for the supreme sacrifice; live a life of quiet heroism, full of dedication and service."

William and Robert Maksudian (L. to R. photo center) of New York and New Jersey recently donated over 300 ancient and medieval Armenian coins to the Prelacy in memory of their sister Lillian Maksudian Tutunjian. Clergy attending the special presentation (L. to R.) Rev. S. Andekian; Rev. M. Der Kaloustian; Prelate, Bishop M. Ashjian and Rev. V. Shirinian greatly applauded their generosity. Valued at close to \$30,000.00 the Maksudian brothers stipulated that the bulk of proceeds from the donation be used as awards to those students who have distinguished themselves in at least two years of Armenian language study in Prelacy sponsored schools. The remaining coins will be retained by the Prelacy and placed on permanent exhibition.

A Religion of Substance

Even with all our rich and deep religious traditions, we, the Armenian Church community, are literally starving for spiritual nourishment.

Eventhough we accepted Christianity from its birth, we have failed to maintain its internal and spiritual growth, taking for granted the *eternal* bonds of tradition and nation which all too easily come loose in the fast changing currents of our Diasporan community.

Our hearts have been filled with a strong love for our religious heritage; yet, our souls are empty and weakened in our search for peace and understanding.

Within a day's time we are faced with questions and situations for which we would gladly accept God's guidance. Yet, the sophistication of today's world does not allow us satisfaction from the mere recitation of a prayer or a gospel verse.

We are seeking meaning in our life and work; a meaning which was determined by God's creation, a meaning found through understanding His word.

However, to understand His word we need wise and knowledgeable spokesmen. We need *prepared* priests.

A PRAYER OF THANKSGIVING FOR THE RELEASE OF THE FIFTY-TWO AMERICAN HOSTAGES

Lord, we thank you for what you've done
Brought home the Hostages, every one,
Their anxious families once more to see,
To live again among the Free.

You've brought them home from across the sea,
To breathe again the air of liberty,
That sweet, refreshing breath of Life,
That was taken from them in their strife.

Lord, we pray you, continue always
To guide them in all things and in all ways;
To continue the constant fight
For what is Just and what is Right.

And, Lord, help us never to forget
That in this world live Hostages yet;
Help us to be dedicated women and men
Who strive on for their release, amen.

R.A.B. 1-24-81

CORRECTION:

The photo caption with the January issue article about His Holiness Karekin II's visit to the U.S. should have indicated that the gold double-headed eagle symbolizing the two Armenias was the generous gift of Dr. and Mrs. Raffi Hovannessian given to His Holiness during a special reception they graciously hosted in their home in Munster, Indiana. We apologize for the error.

OUTREACH

His Grace Bishop Mesrob Ashjian, Prelate

Editor Hasmig Mergian

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 East 39th Street, New York, New York 10016, (212) 689-7810. Unsolicited manuscripts will be considered for publication; please include a stamped, self-addressed return envelope. We reserve the right to edit articles in order to conform to space limitations. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor. Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, New York 10016.

©1980 Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

CHURCH MANAGEMENT SEMINAR

The Executive Council of the Eastern Prelacy conducted a one day seminar on the Role and Functions of Boards of Trustees on Saturday, January 10, 1981 at Soorp Vartanantz Church in Providence, Rhode Island.

The seminar, organized by Michael Najarian and Nazareth Emlikian, Council members, covered lay and clerical responsibilities of the trustees and clergy including discussions on administrative and financial duties, and their interaction with auxiliary, community and political organizations.

Prelate, Bishop Mesrob Ashjian opened the morning session with a prayer and a meaningful reading from Corinthians 1:12 where the apostle speaks of the *Unity of the Body of Christ*, i.e. *the Church*, in which each member has a distinct but complimentary role. This reading befittingly invited all participants to realize the importance of their sincere participation in the life of the Armenian Church.

The morning session was a spirited one. Trustees participated significantly raising some perceptive questions concerning traditions, religious commitment, as well as basic issues related to the administration and management of their churches.

The afternoon session dealt primarily with the analysis of case studies compiled by the Seminar Chairman, Michael Najarian. Topics concerned significant issues arising in a number of hypothetical churches. Each of six groups of participants, read and analyzed a case study assisted by a council member who served as a facilitator and then reported their findings and recommendations to the full session. Each case analysis was characterized by meaningful insights and a depth of perception which was most gratifying to the council members. As one participant said after the seminar ended, "our case study covered a number of issues that have bothered me for years but I never had the courage to talk to anyone about them."

A total of 58 individuals including seven Executive Council members, trustees and NRA Delegates were in attendance as well as parish priests who actively participated. The Executive Council is planning a similar seminar in the Midwest and mid-Atlantic regions in the early spring.

ART AUCTION

Sponsored by Ladies Guild of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Conducted by Marlin Art Inc.

Friday, March 6, 1981
at: St. Vartanantz Church Hall
461 Bergen Blvd., Ridgefield, N.J.

8:00 P.M. Preview
9:00 P.M. Auction

Wine served during viewing
Coffee and Cake served after Auction
DOOR PRIZE_ Admission: \$2 per person

PRELACY'S RELIGIOUS COORDINATOR VISITS COMMUNITIES

The newly appointed Executive Coordinator of the Prelacy's Christian Education department, Miss Aghavnie Arslanian, has initiated an itinerary of visits to various communities under the jurisdiction of the Prelacy.

Until now, she has visited the Armenian communities of New York City, Bayside, New Jersey, Connecticut, Worcester, Watertown, Whitinsville, Northandover, Springfield and Providence where she has met with the parish priests, Board of Trustees, the chairwomen of the Women's Auxiliaries, Sunday School Directors and has observed their Sunday Schools.

Hearing their suggestions, difficulties and needs, Miss Arslanian has assured them that the Prelacy is concerned and is working towards meeting their needs.

Miss Arslanian says that she is very impressed with the warm welcome she has received in all communities. There honesty and openness in relating their needs and their eagerness to learn and grow in their Christian faith and knowledge about the Armenian Apostolic Church has highly encouraged her.

In meeting the objective set by the Prelate, Bishop Ashjian, Miss Arslanian hopes to visit all the remaining communities this year to establish personal and direct contact much needed for better communication in solving their problems and meeting their needs.

DR. MITCHELL ARSEN MEKAEKIAN A Biographical Sketch

Dr. Mitchell Arsen Mekaekian of Lake Forest, Ill. died on December 18, 1980. He was born in Waukegan, Ill. 55 years ago, the son of Arsen and Altoon (Shamorian) Mekaekian. He was a graduate of Lake Forest College and the Marquette University School of Dentistry and was a practicing dentist in Waukegan since 1950. He served in the United States Army Security Intelligence Division in World War II and was a captain in the Air Force during the Korean conflict.

Dr. Mekaekian was a past member of the Central Executive Committee of the Prelacy of the Apostolic Church of America; charter member of the Building Committee (by special appointment by Archbishop Khoren Paroyan) and building contractor of St. Paul's Armenian Apostolic Church of Waukegan; member, Delegate and past Chairman of the Board of Trustees of St. Paul's. Dr. Mekaekian was ordained an Archdeacon of the church in 1973 by Archbishop Karekin Sarkisian.

Services were held at St. Paul's with Father Sempad Der Meksian and Archpriest Sarkis Antreasian of All Saints Apostolic Church of Chicago officiating. The Reverend Charles Hofflander of the Full Gospel Church of Waukegan also gave a eulogy.

A memorial fund has been established in Dr. Mekaekian's name at St. Paul's Armenian Apostolic Church, 645 South Lewis Avenue, Waukegan, Illinois 60085.

LETTERS TO THE EDITOR

January 15, 1981

I was delighted to read (in January's OUTREACH) Charla Bizios's very perceptive reflections on the Summer Cultural Study Program. Too often, all such programs achieve is to teach a student a few fragments of our very rich Armenian past, and little else. It's nice, of course, to have Armenian-Americans acquire some knowledge of our immensely rich and complex heritage, but it's even nicer that some—like Ms. Bizios—develop a perspective that links our historical past to our present and future. Ms. Bizios stresses the importance of maintaining contact between the various units of the Diaspora. We are of one blood, she writes, and of one mind and soul, as well—or, at least, she hopes we will be. She knows, as do many of us, that this oneness of mind and soul is more often wishful thinking than it is reality, but she also sees that it must not be allowed to languish at the level of wishful thinking. For us to survive in the Diaspora, we must try to act as One Nation in a Diaspora; for us to survive in the USA, we must try to act as One Community, not as a fragmentary community of American-born Armenians and Lebanese-Armenians and Iranian-Armenians and Rumanian-Armenians, etc. This hyphenation of our community may be understandable in some cases, but it is a great danger, and it is also, as Ms. Bizios acutely realizes, the LOCAL form of the general Diaspora danger.

I want only to add that the solution to these twin problems of splitting apart in the Diaspora, or here in our own Armenian-American community is not a simple-minded advocacy of administrative unity imposed from above. Our leading religious, political and charitable organizations must adopt as their slogan "THINK GLOBALLY, ACT LOCALLY." We must never lose sight of the general, global problems which affect all of the Armenian Diaspora, and indeed Soviet Armenia. But having this unified view of our most general problems need not mean that all our local problems manifest themselves in identical fashion; they do not. Witness Ms. Bizios's developing understanding of the fact that we share *some* problems with our Lebanese-Armenian cousins, like the threat of being engulfed by the larger national culture surrounding us, but do not forget the equally emphatic fact that we do not share other problems, like the brute concern with daily physical survival. This doubleness is the general condition of our Diaspora. Some problems at the general level are shared. Others are specific manifestations of local conditions. In such a situation, thinking globally does not mean acting globally. Authoritarian imposition of unity won't do. Acting locally means adapting to local realities. It may mean, for example, advocating socialist doctrines and solutions in one country while remaining silent about that issue in another corner of the Diaspora. It may mean allocating the resources of charitable organizations to two wholly different sets of needs in two different countries, etc. It's lamentable that while perceptive young Armenian-Americans like Ms. Bizios have grasped quickly these essential facts of our Diaspora existence, we still have leaders who do not perceive the same, or at least do not act upon the perception, assuming they have it.

In conclusion, I hope that the Summer Cultural Study Program will receive the modest assistance it needs to continue its extremely useful activity next year.

Sincerely,
Khachig Tololyan
Assistant Professor of
English and Comparative
Literature
Wesleyan University
Middletown, CT. 06457

ԼՈՒՐԵՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԷՆ

—Դեկտեմբեր 21, 1980 թ. Կիրակի օրը թեմիս եկեղեցիներուն մէջ հոգեհանգստեան պաշտօն մատուցուեցաւ Երեւանի թեմի Առաջնորդական փոխանորդ հոգեւոր Ս. Կոմիտաս Ս. Արքեպս. Տէր Ստեփանեանի վարձանման առթիւ: Սրբազան Հայրը վարձանման էր 3 Դեկտեմբերին եւ թաղուած՝ 5 դեկտեմբերին, Ս. Գայանէի միաբանական գերեզմանատան մէջ:

—Նոյն օրը Առաջնորդ Սրբազան Հայրը իր հովուական այցելութիւնը տուաւ Թրոյ-Ալպընիի Ս. Խաչ եկեղեցւոյ համայնքին, պատարագեց եւ քարոզեց նորակառոյց եկեղեցւոյ 4-րդ տարեդարձին առթիւ եւ նախագահեց ճաշկերոյթին: Պատարագի ընթացքին Սրբազան Հայրը Աւագ Սարկաւազ ձեռնադրեց եկեղեցւոյ հոգաբարձութեան անդամ եւ երկարամեայ դպիր, Պր. Գրիգոր Թրեթիւնճեանը:

—Կեդրոնական Իտալիան մեծ աւերումի ենթարկուեցաւ Նոյեմբերի 23-ին: Հազարաւոր անձեր մահացան, ուրիշներ անհետ կորսուեցան: Աշխարհի բոլոր կողմերէն օժանդակութիւն եղաւ՝ օգնութեան հասնելու համար հարկեր հազարաւոր անտուն եւ անօթեան մնացած անձերու համար: Նոր տարուան եւ Ս. Ծնունդի առթիւ, Առաջնորդ Սրբազան Հայրը կոչ մը ուղղեց, թելադրելով որ Դեկտ. 25-ի եւ Դեկտ. 28-ի եկեղեցական արարողութեանց ընթացքին յատուկ պնակ պտտողութիւն, եւ հասոյթը ամբողջութեամբ յատկացուի Իտալիոյ արհեստարարներուն:

—Ամանորի եւ Ս. Ծնունդեան տօներու առթիւ Առաջնորդ Սրբազան Հայրը շնորհաւորական նամակներ եւ հեռագրեր ուղղեց Ամանայն Հայոց Հայրապետ Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Վազգէն Ա. Կաթողիկոսին, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Վեհափառ Հայրապետներ՝ Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Խորէն Ա. Կաթողիկոսին, Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ. Աթոռակից Կաթողիկոսին, Երուսաղէմի եւ Կ. Պոլսոյ Սրբազան Պատրիարքներուն, Արեւմտեան Ամերիկայի, Յունաստանի, Կիպրոսի, Լիբանանի, Սուրիոյ, Ատրպադախանի, Թեհրանի, Իրան-Հնդկաստանի թեմակալ Առաջնորդներու, Ճէզիրէի Առաջն. փոխանորդին, Քուէյթի հոգեւոր հովիւին, Վենեզուելայի հոգեւոր հովիւին, քոյր եկեղեցիներու առաջնորդներուն եւ անհատ ազգայիններու: Փոխադարձաբար, Սրբազան Հայրը ստացաւ բազմաճառիկ նամակներ, ընդհանրապէս պաշտօնական անձնաւորութիւններէ, թեմիս հոգեւոր հովիւներէն, Ազգային երեսփոխաններէ, պատուարժան հոգաբարձութիւններէ եւ անհատ ազգայիններէ:

Բաց աստի Առաջնորդ Սրբազան Հայրը ներկայ եղաւ Պէյսայտի Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ շաբաթօրեայ դպրոցի, Ս. Լուսաւորիչ Մայր եկեղեցւոյ ամենօրեայ դպրոցի, Ս. Լուսաւորիչ Մայր եկեղեցւոյ տիկնանաց միութեան, Նիւ Եորքի Հ. Մ. Ը. Մ. -ի կազմակերպած Ամանորեան հաւաքոյթներուն, բերելով իր ողջոյնի եւ օրհնութեան խօսքը, Ամանորի եւ Ս. Ծնունդեան տօներու առթիւ:

—Կիրակի, 4 Յունուարին, Ազգային Առաջնորդարանի դահլիճին մէջ, տեղի ունեցաւ Ամանորեան հաւաքոյթ, կազմակերպութեամբ Առաջնորդարանի օժանդակ տիկնանաց Յանձնախումբին կողմէ: Նիւ Եորքի, Նիւ Ճըրզիի, Ֆիլատելֆիոյ եւ Քընթեթթիքթի շրջաններէն հոգեւոր հովիւներ, երեսփոխաններ, հոգաբարձութեանց անդամներ, ազգային, մշակութային, քաղաքական, մարզական, կանացի միութեանց ներկայացուցիչներ, անհատ ազգայիններ շնորհաւորեցին Առաջնորդ Սրբազան Հօր Նոր Տարին: —Յունուար 6-ին, Սրբազան Հայրը պատարագեց եւ քարոզեց Ս. Լուսաւորիչ մայր եկեղեցւոյ մէջ, հայկական Ս. Ծնունդի առթիւ: Նոյն օրը, թեմիս բոլոր եկեղեցիներուն մէջ, մատուցուեցաւ Ս. Պատարագ, (Շարունակութիւն էջ 6)

THE TREE OF VARTAN

The tree pictured at the right was originally planted by Vartan Mamigonian near the Bell Fountain one year before he fought at Avarayr in 450.

The magnificent oak, known as Vartan's Tree, grew to tremendous heights and became a sacred symbol to which people flocked frequently. Villagers would come to light candles in prayer and make sacrifices using the opening in the tree's trunk which was so large that ten people could comfortably shelter themselves from a rain-storm within its walls.

The villagers' loss was great when after 1500 years the tree was destroyed by fire. Yet, new seeds were found within the scorched trunk and taken and planted anew by each villager on his land.

However, it was General Hovanes Paraghamian, a man whose own courage and military strength did justice to the honor and glory of Vartan, who planted the tree that stands to this day on the original site, reincarnating the eternal spirit of Vartan.

ՂԵՒՈՆԴ ԵՐԷՅԻ ՃԱՌԸ

Խոր լուսութեան մէջ լսուեցաւ ձայնը արի ու առաքինի քահանային: Աստուածաշունչէն դիւցազնական դրուագներու երկար մէջբերումէ մը վերջ՝ ան եզրակացուց այսպէս:—

«Նոյն Աստուածն է սկիզբէն մինչեւ այսօր: Ե՛ս եմ, ե՛ս եմ, սկիզբէն մինչեւ յաւիտեան ե՛ս եմ՝ նոյնը: Իմ փառքս ուրիշին չեմ տար, ո՛չ ալ քաջութիւնս՝ կուռքերուն», —ըսած է Նա մարգարէին բերնով: Գիտնալով այս, եղբայրներ, չբարոյաւրուինք. այլ զօտեպիտիչ ու հաստատակամ հաւատքով յարձակինք թշնամիին վրայ: Կրկնակ է մեր յոյսը. եթէ մեռնինք՝ այդ մեզի համար կեանք է. եթէ մեռցնենք՝ նոյնպէս...»

«Մարտիրոսներու մահով հաստատուեցաւ սուրբ եկեղեցին: Անոնց արեան հեղուքը պարծանքն եղաւ երկնաւորներուն եւ երկրաւորներուն: Արդ, այդ նահատակութիւնը դեռ կը շարունակուի եւ պիտի շարունակուի երկար: Այդ նահատակութեան հրաւիրուած էք այժմ եւ դուք ձեր լուսաւորիչներէն՝ խառնուելու համար մարտիրոսներու գունդին, եւ ժառանգելու Քրիստոս Յիսուսէն խոստացուած յաւիտեանական բարութիւնները»:

WHY SAINTS WERE SAINTS?

Because— They were cheerful when it was difficult to be cheerful, patient when it was difficult to be patient; and because they pushed on when they wanted to stay still, and kept silent when they wanted to talk, and were agreeable when they wanted to be disagreeable. That was all. It was quite simple and always will be.

ԼՈՅՍ ՏԵՍԱԻ
ՄԱՆՈՒԷԼ ՄԱՐՈՒԹԵԱՆԻ
ՓԱՎՈՒԱԾ ՎԱՐԱԳՈՅՐԻ ԱՌՋԵՒ
(Դէմբեր)
336 էջ, 26 մեծադիր լուսանկարներ
Գին՝ \$15, առաքման ծախսով միասին
Ստանալու համար դիմել՝
Բազմավաստակ դերասանապետ եւ արուեստագէտ իր վրձինով կը նկարէ վերջին հարիւրամեակի մեր պատմութեան շեղագոյն դէմբերը — Արամ, Անդրանիկ, Ռուբէն... ընդամենը 27 դէմբեր:

Ըստ աւանդութեան՝ Վարդան Մամիկոնեան այս ծառը տնկած է 450 թուին...

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆԻ ՃԱՌԸ

«Բազմաթիւ պատերազմներու մէջ մտած եմ, եւ դուք ալ ինձի հետ, աւելի յաղթած ենք եւ քիչ անգամ ալ պարտուած: Այդ բոլորը մարմնաւոր պարծանքներ էին սակայն: Ով որ փախչէր՝ վատանուն կը սեպուէր: Իսկ ով որ կտրուէր մարմնով առաջ նետուէր՝ քաջի անուն կը ժառանգէր եւ մեծամեծ պարգեւներ կ'ընդունէր երկրաւոր թագաւորէն: Մեզմէ իւրաքանչիւրն ալ իր մարմնին վրայ կը կրէ բազմաթիւ վէրքեր ու սպիներ, եւ ցոյց տուած է քաջագործութիւններ՝ որոնց համար վարձատրուած ալ է: Այդ քաջագործութիւնները ես կը համարեմ անօգուտ, եւ պարծանքները՝ ոչինչ: Բայց եթէ մահկանացու թագաւորին համար այդպիսի արիական գործեր կատարեցինք, հապա ո՛րչափ աւելի պէտք է ընենք մեր անմահ թագաւորին համար:»

«Ո՛վ իմ քաջ նիգակակիցներս, ձեզմէ շատերը թէ՛ քան զիս լաւագոյնն են արիութեամբ եւ թէ՛ վեր են տոհմային զահի պատիւով Բայց քանի որ դուք ձեր յօժար կամքով առաջնորդ ու զօրագլուխ կարգեցիք զիս ձեզի՝ թող հեշտ ու բաղձալի թուին իմ խօսքերս ձեր՝ մեծերու ու պղտիկներու՝ ակնջին: Չվախանաք թշնամի բանակին ստուարութենէն, ո՛չ ալ թիկունք դարձնենք մահկանացուին սուրին: Եթէ Տէրը մեզ շնորհէ յաղթութիւն՝ մենք կը խորտակենք անոր զօրութիւնը, եւ կը բարձրանայ ճշմարտութեան կողմը: Իսկ եթէ հասած է ժամանակը մեր կեանքի վախճանին պատերազմի սուրբ մահով՝ ուրախ սրտով ընդունինք զայն. միայն թէ մեր քաջութեան հետ վատութիւն չխառնենք:»

«Երկիւղը նշան է թերահաւատութեան: Մենք վաղուց հեռացուցինք մեր մէջէն թերահաւատութիւնը: Անոր հետ երկիւղն ալ պէտք է փախչի մեր մտքերէն ու խորհուրդներէն:»
«Գալով ինձի, ես փափաքով կ'ընդունիմ այն բաժակը՝ որուն ցանկացեր էի կանուխէն (Եղիշէ):»

HIS HOLINESS INVITED TO LAMBETH

His Holiness Karekin II, upon the invitation of the Archbishop of Canterbury, Dr. Robert Runcie, will be visiting Great Britain from Jan. 31st through Feb. 7th. On Sunday, Feb. 2nd, His Holiness preached in Oxford and was officially received in Lambeth, the following day when he was bestowed the Cross of Lambeth. His holiness reciprocated the gesture and honored the Archbishop of Canterbury as a Prince of Cilicia. The visit allowed much opportunity for fruitful discussion between the two Church leaders on the problems of Christians in the Middle East, particularly the Armenians in Lebanon.

66TH ANNIVERSARY
APRIL 24, 1981
ST. PATRICK CATHEDRAL
7:00 P. M.
NEW YORK CITY

Vocation and Mission: A Calling to Serve

By Rev. Antranig Baljian

THE CALLING

In the province of Galilee, in the land of Palestine, by the sea which bears the same name as the province, two brothers, Simon and Andrew, both of them fishermen by trade, were casting their nets into the sea to make their daily catch. Suddenly, as if from nowhere, a handsome and radiant young man with deep, piercing eyes filled with a sort of all-encompassing love, appeared to them, and stretching forth His hand to them, said in a wondrously clear voice: "Come, follow me, and I will make you fishers of men." (Mark 1:17). Instantly, with the two brothers, there was opened up a new dimension in their lives. A new sense of mission and purpose was settled into their hearts and immediately they left their nets and followed after Him.

A few years later, on the road from Jerusalem to Damascus, a young man named Paul, sitting proudly erect in his saddle, his mind busy on the task he had to perform, was thinking about his mission to settle, once and for all, the question of the upstart followers of a crucified Galilean Rabbi whose life and death had caused such a commotion in Jerusalem. As he and his entourage were approaching the walls of the ancient city of Damascus, suddenly, without warning, a bright, blinding light appeared out of the sky. The force of the light was so great, that Paul was thrown headlong from his saddle. Dazed, humbled, sitting upon the ground, he glimpsed the figure of a radiant young man approaching him from a midst of light. "I am Jesus," said the young man, "whom thou art persecuting." With these words, Paul knew instantly that he had been wrong. In his heart there was a profound stirring, and Paul knew that he was being called to the service of Him Whom he had once denied and persecuted.

Each Christian receives a *calling* or *vocation* from God to save and sanctify himself through fulfilling a useful—and fruitful—position in life, whether as a doctor, a plumber, a teacher, an electrician or whatever occupation or profession best fits the individual in his or her quest for personal salvation and sanctification. All people who profess a belief in Jesus Christ are called by Him to serve in whatever station or occupation in life that is best suited to them. Each person, then, has a specific vocation from God.

The vocation of which we are speaking here, however, is restricted in meaning, referring to the greatest calling that God can give a man—the calling to become "another Christ".

As Jesus called to Simon and Andrew, to St. Paul and all His Apostles to follow and serve Him, so does He today, give that calling to some men, inviting them to become His newest Apostles. These men are comparatively few in number, yet they are dedicated and ordained to His way. They are members of His Priesthood, and with Our Lord's original Twelve, share a unique mission and ministry that has been given to them directly from Him whom they serve.

GOD SPEAKS IN WHISPERS

Today, when God calls a man to serve Him, it is rarely as dramatic an event as in the days of St. Paul. God uses no set pattern to call His followers. Sometimes His call comes clearly and unmistakably, and there can be no doubt. More often than not, He only speaks in whispers. He suggests rather than commands.

Sometimes He allows the gradual growth of an idea in the soul until at last the voice of conscious becomes convincing. Sometimes the call is heard through another's voice, another's experience. Sometimes the call comes through an action or a visualization of things as they really are. Thus God uses all means and ways to invite young men to follow him. Seldom dramatic, seldom clear-cut, the call comes in a growing awareness of a persistent desire to serve God.

But how can one know if he has a vocation? If God speaks to us in whispers or suggestions, how can one be sure that He is calling? Actually, no one can be positive until the day when he is presented to the Bishop for ordination. The only way a young man can find out if he is indeed being called is to enter the spiritual *proving ground* that is provided within the walls of the seminary. The real misfortune is not that a young man will enter the seminary and discover that he doesn't have a vocation, but rather that he may have a vocation and not realize it.

Here are some questions that may help you decide if you might be receiving a call from God. If you can answer "yes" to the following questions, you can reasonably presume that you, too, are being called by God:

1. Do you have a deep desire to serve God through service to His people?
2. Do you wish to help other people find salvation by teaching them about Christ?
3. Do you wish to help preserve the venerable and ancient Armenian Christian Heritage?
4. Do you have sufficient health to carry out these desires?
5. Do you have the intellectual ability to learn?
6. Are you prepared to sacrifice for Christ?
7. Would you *really* like to be a priest?

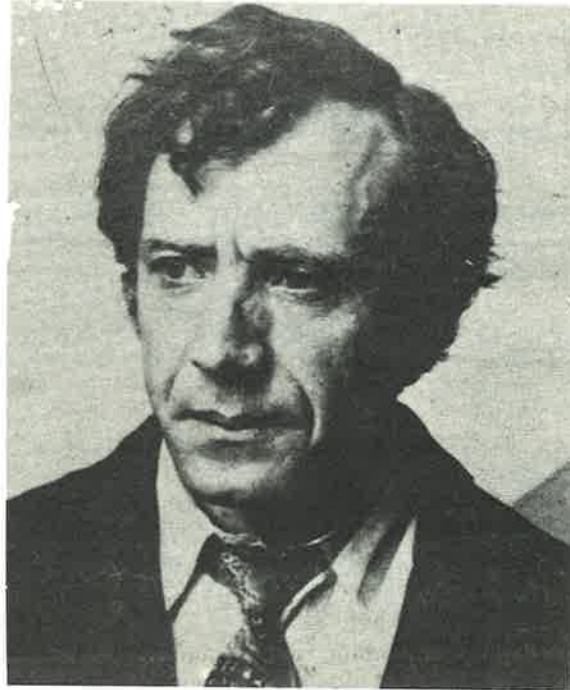
If you find that God is perhaps calling you to His priesthood, your next step should be to see your parish priest. He can help you by giving you some direction and guidance. He will also put you in touch with the Prelate and Religious Council who will, in turn, give you more

(Continued on page 6)

ՄՈՒՇԵՂ ԳԱԼՇՈՅԵԱՆԻ ՅԻՇՆԱՍԱԿԻՆ

Անցեալ Հոկտեմբեր 17-ին, որսի հրացանի արկածի գոհ գնաց Հայաստանի երիտասարդ գրողներէն, «Ճան ճիկար» Մուշեղ Գալշոյեանը: Թէեւ յարաբար րաբար ուշ (33) տարեկանին էր որ Մուշեղ մտաւ Հայ Գրականութենէն ներս, սակայն իր մուտքը եղաւ ուժեղ, տաք, բերելով իր հետ Սասնոյ սարերու մուտն ու մշուշը, կորսուած հայրենիքի սրտակէզ կորուստը: Իր մահուան առթիւ սրտի խօսք մը ունի Համօ Սահեանը, ուրկէ կը քաղենք հետեւեալ տողերը իբրեւ պտղունց մը խունկ իր ազիզ յիշատակին:

«Քարից բուսած տաղանդ էր Մուշեղ Գալշոյեանը: Քարից բխած աղբիւր, եւ նրա «Չուրն ուրիշ ջրէն էր»: Ոտարուպիկ քալել էր Արաբաձի քարերի վրայ, մեծացել այդ քարերի մէջ, յետոյ թիկն էր տուել այդ քարերին եւ խօսք բացել աշխարհի հետ. . . Պատմել է աշխարհին, թէ ինչպէս իր տունն ու տեղից քշուած մի ժողովուրդ, հաստատուելով այդ քարերի մէջ, տուն է շինել այդ քարերից, այդ քարերից հաց է քամել, ծաղկեցրել է այդ քարերը եւ այդ քարերի վրայ դրոշմել իր գոյատեւման իրաւունքը». . . Գնաս բարով, իմ բարի, իմ միամիտ, իմ իմաստուն երեխաս, իմ սիրելի Մուշեղ»:

ՈՒՐ ԵՍ ԳՆՈՒՄ . . .

ՎԱՀԱՆԳՆ ԴԱՎԹԵԱՆ

Մուշեղ Գալշոյեանի յիշատակին

Աշնան օրն է տխուր մարում
Ծաղիկների շողքից,
Պառկել ես դու այնտեղ՝ սարում,
Հրացանը կողքիդ:

Վերում կապո՛յտ-կապո՛յտ երկինք,
Կարօտի չափ տրտում,
Հեռու-հեռում մի լուրթ երկիր,
Սասնայ կորած մի տուն:

Ծուխն է ելնում բարա՛կ-բարա՛կ,
Անոյշ հոտ կայ հացի,
Ու կայ մաքուր մի աղբուրակ,
Նման անոյշ լացի . . .

Ո՞վ է կանչում հեռից, քեզ ո՞վ,
Ո՞վ է ձայնում, իմ ծուռ,
Աչքերդ փակ՝ սեւ կաճանով
Ո՞ւր ես գնում ախ, ո՞ւր . . .

Սար ու հանդին մուտ է իջել,
Չկայ դարձի հնար,
Կանգնիր, տղայ՝, քո հերթը չէ,
Նախ ես պիտի գնամ:

Բայց գնում ես աչքերդ փակ,
Ու վիհն այդ շատ է շեղ,
Ախ, ետ դարձիր, իմ կապուտաչ,
Գալշոյի ծուռ Մուշեղ:

Այդ առաւօտ Սասնայ սարում
Մի ստղ ընկաւ յանգած,
Լացն իր լացեց մի ջինջ աղբիւր
Ու չորացաւ յանկարծ:

Կարմրել են ծաղիկ ու սէզ
Քո արեան տաք շողքից,
Պառկել ես դու Ֆիրդաւոյ պէս
Հրացանը կողքիդ . . .

Bible

is the most remarkable book ever written. It is God's Word communicated to men by nearly forty authors who wrote under the inspiration of the Holy Spirit. Through reading the Scriptures we can know God better and understand His wishes for us, discovering new truths and ways in living for Him.

Our Church fathers realizing the importance in the reading the Bible every day have prepared a lectionary from which daily Church readings are taken.

To help you follow the Church services and feast days more actively and read the Bible more regularly and systematically we have decided to carry a listing of daily Bible readings for each respective month in Outreach. We encourage you to set aside ten minutes daily to read and meditate on each Scripture. Allow God to speak to you through His Word as you answer Him through your prayers.

The daily readings are both from the Old and New Testament. The first number indicates the chapter; the following two numbers indicate verses to be read in that chapter. For further assistance please write to us.

"Blessed is he who reads the Bible, and blessed are those who hear, and who apply what is written therein. For the time is near." (Rev. 1:3)

FEBRUARY DAILY READINGS 1981

1. Sun.—Third Sunday after the Feast of the Nativity. Is. 62:1-11, 2 Tim. 2:15-19. Jn. 6:39-47.
2. Mon.—Saints Maccabeus, Eliazar the priest and Shamounia and his seven sons. Prov. 29:2-7, 2 Macc. 6:18-7:42, Heb. 11:32-40, Mt. 5:17-20.
3. Tues.—Twelve minor Prophets—Hosea, Joel, Amos, Obadiah, Jonah, Micah, Nahum, Habakkuk, Zephaniah, Haggai, Zechariah, Malachi. Hos. 10:11-12, Joel 2:12-13, Amos 5:10-14, Obad. 1:20-21, Jon. 4:2, Mic. 7:7-9, Nahum 1:7-9, Hab. 1:1-3, Zeph. 1:7-8, Hag. 2:7-10, Zech. 7:9-13, Mal. 1:4-6, Rom. 11:2-5, Lk. 13:31-35.
4. Wed.—Fast Day. 1 Cor. 2:12-3:10, Mt. 18:15-22.
5. Thu.—Saint Sophia and his daughters Bisdis, Elbis, and Akabia. Prov. 11:30-12:4. Hos. 14:6-9, 2 Cor. 4:6-14, Lk. 12:2-10.
6. Fri.—Fast Day. 1 Cor. 5:9-6:10, Mt. 18:23-35.
7. Sat.—Saints sons and grandsons of Gregory the Illuminator, Vrtanes, Housgan, Gregory, Daniel. Jer. 17:7-8. Is. 61:3-7, 2 Tim. 1:6-14, Lk. 11:29-32.
8. Sun.—Fourth Sunday after the Feast of the Nativity. Pargentan of the Feast of the Catechumens. Is. 61:10-62:9, 2 Tim. 2:15-26, Jn. 6:15-21.
9. Mon.—First Day of the Feast of Catechumens. (No scripture readings during the first four days of the feast of Catechumens.)
10. Tue.—Second Day of the Feast of Catechumens.
11. Wed.—Third Day of the Feast of Catechumens.
12. Thu.—Fourth Day of the Feast of Catechumens.
13. Fri.—Fifth Day of the Feast of Catechumens. Remembrance of the prophet Jonah. Jon. 1:1-4:11.
14. Sat.—Presentation of the Lord (Diarntaratch). Is. 24:21-25:8, Acts 7:47-50, Geal. 4:1-7, Lk. 2:41-52.
15. Sun.—Fifth Sunday after the Feast of the Nativity. Is. 63:7-18, 2 Tim. 3:1-12, Jn. 6:22-38.
16. Mon.—Saints Adom the General and his group of Captains, Saint Sarkis and his son Mardiros. Wisdom 6:12-21, Is. 18:7-19:7, 2 Cor. 4:10-5:5, Lk. 21:10-19.
17. Tue.—Saints Soukias and his group of Martyrs. Prov. 22:1-12, Is. 56:6-7, Heb. 11:32-40, Lk. 12:4-9.
18. Wed.—Fast Day. 2 Tim. 3:16-4:8, Jn. 7:1-13.
19. Thu.—Saint Voski and his group of priests. Prov. 24:1-12, Jer. 30:18-22, 2 Tim. 3:10-12, Mt. 5:1-12.
20. Fri.—Fast Day. 2 Tim. 4:9-22, Jn. 7:14-23.
21. Sat.—Saint Sahag Parthev, Catholicos of Armenia. Wisdom 7:12-18, Is. 61:3-7. Heb. 13:17-21, Jn. 10:11-16.
22. Sun.—Sixth Sunday after the Feast of the Nativity. Is. 63:18-64:12, Tit. 1:1-11, Jn. 7:37-52.
23. Mon.—Saints Mark the Bishop of Arethusa, Pionius the priest of Smyrna, Deacons Cyril and Benjamin, and Martyrs Abdelmseh, Ormizdan, and Sayen. Zech. 8:1-3. Rom. 8:28-39. Jn. 15:17-21.
24. Tue.—Saints Leontius the priest and His Companions. Wisdom 5:16-23, Is. 35:1-2, 61:6-7, 1 Pet. 1:3-9. Lk. 12:4-10.
25. Wed.—Fast Day. Tit. 1:12-2:10, Jn. 8:12-20.
26. Thu.—Feast of Saints Vartanantz and 1036 martyrs who fell in the great war of Avarayr. Wisdom 3:1-8, Is. 49:8-9, Heb. 12:1-7. Lk. 6:20-26.
27. Fri.—Fast Day. Tit. 3:1-15, Jn. 8:21-30.
28. Sat.—Saints 150 Bishops of the Holy Council of Constantinople. Ezek. 3:16-19, 2 Cor. 6:1-14, Mt. 12:22-32.

Abbreviations Used This Month

Old Testament	New Testament
Prov Proverbs	Mt Mathew
Is Isaiah	Lk Luke
Jer Jeremiah	Jn John
Ezek Ezekiel	Acts Acts of the Apostles
Hos Hosea	Rom Romans
Jon Jonah	1 Cor 1 Corinthians
Zech Zechariah	2 Cor 2 Corinthians
	Geal Gealations
	2 Tim 2 Timothy
	Tit Titus
	Heb Hebrews
	1 Pet 1 Peter

**CHILDREN'S DAY
FEBRUARY 22, 1981
Contact Your Parish
For Further Details**

ՀՈՒՐԵՐ . . .

կատարուեցաւ Զրօրհնէքի կարգ: Ուրախացուցիչ է տեսնել, որ ամէն տարի եւ հետզհետէ մեծ թիւով ազգայիններ կը տօնախմբեն Հայկական Մունդըլ իր բուն եւ աւանդական տօնին օրը:

Ամանորի եւ Ս. Մննդեան Տօներու առթիւ Սրբազան Հայրը պատգամ մը ուղղեց թեմի ժողովրդեան, եւ որ հրատարակուեցաւ հայ եւ անգլիատառ մամուլին մէջ, ինչպէս նաեւ ձայնասփռուեցաւ Voice of America-ի Միւնիթի Ազատութեան Ռատիօկայանի, Ուրուկուէյի Հայկական Կոմիտաս Ռատիօթամի եւ նաեւ Պոսթընի, Նիւ Եորքի, Տիթթոյթի տեղական րատիօթամերէն:

—Ազգային Վարչութեան Յունուար ամսուան հերթական նիստը գումարուեցաւ Բրաւիտենսի Սրբոց Վարդանանց եկեղեցւոյ Գրադարանին մէջ: Նոյն օրը գումարուեցաւ նաեւ թեմի քահանայից ժողովէն բխած ծրագիրներու Յանձնախումբի Գ. նիստը, ինչպէս նաեւ թեմի կրօնական ժողովի մեկուսի նիստը: Բոլոր ժողովներուն նախագահեց Առաջնորդ Սրբազան Հայրը:

—Շաբաթ, 10 Յունուարին, դարձեալ Բրաւիտենսի մէջ, գումարուեցաւ Նիւ Ինկլենտի շրջանի մեր եկեղեցիներու հոգաբարձութեանց սեմինարը, վարչական, ծիսական եւ այլ հարցերու նուիրուած: Ներկայ էին շրջանին քահանայ հայրերը, հոգաբարձուներ եւ երեսփոխաններ, թուով աւելի քան 70 հոգի, որոնք ամբողջ օրը հետաքրքրութեամբ հետեւեցան ներկայացուած հարցերուն եւ ունեցան կարծիքներու աշխոյժ փոխանակութիւն: Կէսօրէն յետոյ, սեմինարի մասնակիցները բաժնուեցան փոքր խումբերու, եւ ասանձնաբար սերտեցին եկեղեցւոյ առօրեային հետ կապուած խնդիրներ:

Սեմինարը, շատ լաւ տպաւորութիւն թողուց, եւ, վստահ ենք, որ իր բարի անդրադարձը պիտի ունենայ մեր թեմի եկեղեցիներու առօրեային վրայ:

—Աւագ Շաբթուան եկեղեցական երգեցողութեանց ներդաշնակ կատարման համար ծրագրուած է շրջանային շաբթ մը workshop-ներ կազմակերպել, հնարաւորութիւն տալով որ երգեցիկ դպիրներ աւելի խոր ծանօթութիւն ունենան մեր ծէսին եւ հոգեթով շարականներու մասին, եւ անխալ ալ երգեն: Workshop-ի ծրագրին բաժին կը բերեն քահանայ հայրեր եւ մասնագէտ աշխարհականներ, իսկ երգեցողութեան պատասխանատուն է Պոսթընի Ս. Ստեփանոս եկեղեցւոյ դպրապետ՝ Պր. Վարդան Սերայտարեանը: Workshop-ի թուականներն են.— (1) Նիւ Ինկլենտ, Յունուար 24 եւ 31: (2) Նիւ Եորք, Մարտ 7 եւ 14: (3) Ֆիլադելֆիա՝ Փետրուար 7 եւ 14: (4) Շիքաօ՝ Մարտ 21: Վստահ ենք, որ առաւելագոյն թուով դպիրներ եւ դպրուհիներ պիտի արձանագրուին այս workshop-ներուն:

—Կիրակի 11 Յունուար, 1981-ին, Պէյսայտի Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ հովիւին եւ հոգաբարձութեան խընդրանքին ընդառաջելով, Առաջնորդ Սրբազան Հայրը Աւագ Սարկաւազ ձեռնադրեց եկեղեցւոյ վաստակաւոր դպիրներէն ուրարակիր՝ Գառնիկ Պետրոսեանը: Ուրար կրեւու իրաւունք ստացաւ Պր. Վարուժան Շահապ: Եկեղեցւոյն արարողութեանց աւարտին տեղի ունեցաւ ճաշկերոյթ ի պատիւ նորոգ ձեռնադրեալ Աւագ Սարկաւազին եւ Ուրարակրին:

—Հոգեւոյ Տ. Հրանդ Ս. Արքեպս. Խաչատուրեանի Վախճանման առաջին տարեկիցին առթիւ, թեմիս եկեղեցիներուն մէջ հոգեհանգստեան յատուկ պաշտօն կատարուեցաւ, Կիրակի, 25 Յունուար 1981 թ.:

ARCHDEACON
CONSECRATED
AT ST. SARKIS
CHURCH

On January 11, 1981, Bishop Mesrob Ashjian consecrated Mr. Karnik Bedrosian as Archdeacon of St. Sarkis Armenian Apostolic Church of Bayside, New York. Mr. Varoujan Shabaz received the right to bear the *ourar*, the deacon's insignia. After the religious ceremonies a banquet was held in honor of the recipients. From left to right (standing): Varoujan Shabaz; Frank Kabaradjian, Chairman of the Board of Trustees; and Archdeacon Karnik Bedrosian. (Seated): Rev. M. Der Kaloustian; His Grace, Bishop M. Ashjian; and Rev. A. Kelejian.

(Continued from page 5)

A Calling to Serve . . .

guidance and help you to know what you should be doing to respond to God's call.

You should pray often and attend Divine Liturgy until you have made the decision whether or not you will act on God's call by entering the seminary, where you will begin to learn about God's special mission for those who choose to heed His call and follow Him through ordination to His Holy Priesthood.

THE HISTORICAL MISSION

Our Lord gave very specific instructions to His Apostles as to how they should continue His work. He gave them the authority to preach the Gospel (the "Good News" of Our Lord's teachings), to baptize and to instruct all nations to accept and observe His commandments (Matt. 28:19-20). He gave them the power to forgive sins (John 20:23), to give Holy Communion (Luke 22:19 and I Cor. 11:24-25), to heal the sick (Luke 10:9) and to speak in His name (Matt. 17:19).

St. Hovhannes I (Mantagouni), Catholicos of the Armenians from A.D. 478-490 calls the Priest: "the physician of those who have been wounded by Satan", "the salt that preserves", "the fountain of salvation", "the shepherd of flocks" and "the leader of the people".

St. Nerses IV (the Gracious), Catholicos of the Armenians from 1166-1173 writes to his priests: "and along with His name, He entrusted to you also His works: to shepherd His people, to instruct them always in good works and to give to them your own example of all good things," and "as the fathers and parents of your people, at all times give unto them spiritual counsel, teaching them always in church, in public and in their homes, to each one according to his own level of understanding, warning them and exhorting them in Godliness."

Sahag II (Khabayan), Catholicos of the Illustrious House of Cilicia from 1902-1939 writes about the Priesthood: "How holy and Godly a vocation and an office, that it was not given even unto the angels."

THE MISSION TODAY

Our Lord's mission, that of the Apostles and the Saints, has come down through the ages and has been inherited by those who serve God today in the Holy Priesthood.

The modern priest is a man of God, an apostle in every sense. Although many of the problems he faces as a pastor are not the same as those the Apostles faced as evangelists, nevertheless, their prime mission, their overriding concerns, their ministry to the Church remain the same, to feed and nourish God's flock.

In today's world, the Priesthood has become a challenge—working with today's young people, fighting against drugs, teaching God's word to a nation of little faith, counseling, caring for the sick, the downtrodden and despairing, the needy, the elderly—which, though different in nature from that of apostolic times, nevertheless presents, in substance, the same type of challenge faced by Jesus and His servants from the very beginnings of the Holy Church.

The priest of today must be in tune with the world, filled with a vibrancy and charisma that allows him to be a natural leader among the people. He must be armed with a thorough education, for he lives in a an educated society. At the same time, the priest of the modern age must be humble in his everyday life, steadfast in his faith and filled with love for both God and man. All of this must be permeated with a deep spirituality and a moral character that is above reproach, not to mention a full and deep-rooted commitment to Christ and His Holy Apostolic Church.

Many men find God's call to be too much of a challenge. And yet, for a few, whom God calls to His service, He provides the Grace of His Holy Spirit to help them meet all challenges which face the modern priest in fulfillment of this ancient and divine mission.

ARMENIAN RELIEF SOCIETY
SCHOLARSHIPS

It is said that there is nothing more precious than education. A solid course of studies cannot only open business doors or provide better career opportunities, but also, and more importantly, it opens the doors of the mind. It is the young Armenian mind that the Armenian Relief Society takes great pleasure and responsibility in nurturing.

The Society offers scholarships and awards to aid Armenian students in travelling on their individual roads to higher learning. This monetary commitment to our young Armenians is also spiritual in nature; since educated, active and aware Armenian minds will surely be leaders in tomorrow's Armenian communities.

Over 100 scholarship applications were received by the Armenian Relief Society for the 1980-81 academic year. These applications were reviewed by the A.R.S. Scholarship Committee on the basis of established guidelines. The applicant must be attending an accredited four year college or university, having completed at least one semester and presently enrolled. Graduate students pursuing a major in Armenian studies were also eligible.

Recipients of A.R.S. scholarships are awarded aid on the basis of merit, need and involvement in Armenian community life. Stress is especially placed on the latter requirement.

This year, the Armenian Relief Society of North America, Inc. dispersed \$10,000 in scholarships ranging from \$400 to \$900. Following are the names of those deserving Armenian students:

A.R.S. GENERAL SCHOLARSHIPS: Including Miran Eresian scholarships in memory of Boghos Papazian and the Papazian Family; and Yeghia and Harutian Kasparian scholarships.

- Mardiros Soghomian (New York)
- Van Zorab Krikorian (Massachusetts)
- Silva H. Manoukian (New Jersey)
- Narine Tashjian (California)
- Harout Koujayan (Ohio)
- Ara Kendirjian (California)
- Sissag Boghikian (California)
- Arno Barteveyan (Massachusetts)
- Denise Arakelian (Illinois)
- Mark Stephen Armstrong (Ohio)
- Kevoik Ferdinand Tokman (Turkey)
- Ara Pekmezoglu (Turkey)
- Nishan Lacinoglu (California)

MIKE KALAJIAN SCHOLARSHIPS: For Massachusetts residents—Susan Tavitian, Albert Savadian, Tina Bakamjian

CHARLES DANIELIAN SCHOLARSHIPS: For Worcester residents—Robert Babigian, Jake Tashjian

In addition to the above specified scholarships, the Armenian Relief Society of North America, Inc. paid full tuition to "A.R.S. Sahn" in Armenian all-day schools in North America and abroad.

Encouragement and thrust in the right direction! This is the aim of the Armenian Relief Society of North America, Inc., Regional Executive. Students interested in securing a scholarship application should write to: The Armenian Relief Society of North America, Inc. 212 Stuart Street, Boston, Massachusetts 02116. (617) 542-0528

BANNER ISSUE
OF
ARMENIAN REVIEW

Boston, Mass.—The Armenian Review, the distinguished armenological journal published quarterly by the Armenian Research Foundation, has terminated its thirty-third year of uninterrupted publication, with a banner issue devoted in major part to the first publication of scholarly papers read at a unique symposium at which "The Essence of Armenia and the Armenians" was discussed by such scholars as Paul Bedoukian, an outstanding authority on Armenian coinage; Dr. John A.C. Greppin, Cleveland State University; Dr. Edith Neubauer, Karl Marx University, Leipzig; Vahe Oshagan, University of Pennsylvania and Dr. Viken Sassouni, Pittsburgh University.

The 132nd issue of The Armenian Review is heavily illustrated.

You may subscribe by addressing the journal at 212 Stuart Street, Boston, Ma. 02116. Price is \$15 for four issues representing a volume year.